

Časopis České obce sokolské

SOKOL

Duben
2018

Pocta statečným

Výročí významných bitev – Bachmač 1918, Sokolovo 1943

ČOS opět obohatila For Kids

Prezentace Sokola na veletržních pódíích i v dětské gymzóně

Sokolským sportovcem roku je Jiří Ország

Vyhlášení nejúspěšnější sportovci a trenéři roku 2017

Z obsahu

Zpravodajství

- 3 Slovo úvodem
- 4–5 Jarní zasedání Výboru ČOS
- 6 Jarní sraz župních náčelníků a náčelnic
- 6 Sokolové ve sportovní Síni slávy
- 7 Pocta statečným – Bachmač 1918, Sokolovo 1943
- 8 ČOS opět obohatila For Kids
- 9 Sportovní prostředí varuje před zanedbanou infrastrukturou
- 10 Krátké nahlédnutí do činnosti župy Švýcarské
- 11 Tyršův dům na Open House Praha
- 12 Valná hromada Sokola Domašín a XVI. všesokolský slet

Výkonnostní a vrcholový sport

- 14 Cyklistická pozvánka z Veltěže
- 16 Klub Bedřicha Šupčíka přivítal nové členy
- 17 Sokolským sportovcem roku je Jiří Ország
- 18 Vamberecký Iviček 2018
- 19 Dvě stříbra pro Orzága
- 19 Velký úspěch Pražských mažorettek
- 20–21 Hradecká atletika vychovává i reprezentanty

Vzdělávání, kultura, společnost

- 22 Sokolská městská hra – historie spojená se zábavou
- 23 Příběhy rodin popravených sokolů
- 24 Rozloučení
- 24 Do knihovničky

Editorial

V historii ani v běžném, každodenním životě neplatí ono pověstné „kdyby“. Všichni to víme, ale přesto se v něm asi občas rádi vyžíváme a představujeme si, co by v našem životě bylo, kdyby... Nejsem v tomto směru výjimkou. V klukovských letech jsem měl rád atletiku a na střední a delší tratě jsem byl ve třídě nejlepší, byl jsem dokonce

i nominován k reprezentaci školy. Přesto jsem u atletiky nezakotvil, ale zvolil házenou. Dnes si kolikrát říkám: „Kdyby tenkrát si mě všimnul nějaký atletický trenér a „zapálil mě“ pro závodní atletiku, možná...“ Ale to jsou ona pověstná kdyby, která povzbuzují naši fantazii... Reálně jsem si při tomto „kdybychování“ znovu připomenul, jak jsou důležití lidé, kteří dovedou nejen rozpoznat mladé talenty (a to nejen ve sportu, platí to ve všech oborech, včetně tolik „oblíbené“ matematiky na školách), podchytit je, věnovat se jim, rozvíjet je a nastartovat je či sami dovést ke špičkovým výkonům. Ostatně v tomto vydání časopisu Sokol to dokládá i rozhovor s vedoucím trenérem sportovní základny mládeže oddílu atletiky Sokola Hradec Králové.

Dubnové vydání časopisu Sokol přináší zpravodajství z významných sokolských událostí v tomto měsíci – jako o jarním zasedání Výboru ČOS, srazu župních náčelníků a náčelnic či z vyhlášení výsledků ankety Nejúspěšnější sportovci a trenéři ČOS v roce 2017, a samozřejmě také zprávy o dění v jednotách a župách, o úspěších sokolských sportovců. Z historie připomíná dvě významná výročí: 100 let od bitvy u Bachmače a 75. výročí bitvy u Sokolova. Československá obec legionářská uspořádala při této příležitosti vzpomínkovou pouť na tato místa. Zúčastnila se jí i členka Předsednictva Vzdělavatelského odboru ČOS sestra Volková, která pro čtenáře časopisu Sokol zaznamenala průběh této pouti. Historii a sokolskému odboji za druhé světové války v regionu východních Čech se bude věnovat kniha s názvem „Nebylo jim souzeno žít“ – připravují ji autorky Helena Rezková a Pavlína Špatenková, které ji v článku přibližují čtenářům a také se obracejí s výzvou ke spolupráci.

Nejsou to samozřejmě „jen“ zmíněné články, ale i mnohé další. Stačí jen zalistovat a vybrat si „to své“.

Hezké čtení vám přeje
Zdeněk Kubín

● **Časopis SOKOL**, 75. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537 Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce:** Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail:** zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz ● **Redakce:** Zdeněk Kubín ● **Grafika:** Linda Hušková ● **Zlom:** Ilona Hodková ● **Redakční rada:** Jakub Otáhal, Vítězslav Perun, Jaromír Kučera, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Zdeněk Kubín, Anna Jurčíčková, Dominika Dušková ● **Obálka:** Z účasti ČOS na veletrh For Kids, foto Marie Brunerová ● Registrace: MK ČR E 17339, ISSN 2336-8187 ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.** Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Sestry a bratři, vždy, když si rozkliknu naše stránky, první, na co se podívám, je, kolik ještě zbývá času do sletu. Dnes tam svítí číslo 72/22/42/ a to čtvrté číslo se už mění rychleji, než stihnu psát. Finále je zkrátka za dveřmi a poslední jednání a přípravy probíhají ve všech útvarech. Do Prahy se kromě účastníků z Česka chystá řada účastníků ze zahraničí ať už z řad Sokola nebo hostů. Všichni jsme připraveni spojit síly a vytvořit nezapomenutelný zážitek jak pro aktivní účastníky sletu, tak pro diváky, kteří přijdou naše programy sledovat. Všichni už také známe program hlavního sletového týdne a víme, že máme co ukázat! Tradiční představení Sokola v průvodu Prahou přes nádherný folklór, divadla i hudební tělesa, jejichž program se letos bude odehrávat hlavně v Národním divadle, špičkové výkony našich sportovců v Sokol Gala v O₂ areně, pestrá vystoupení menších skupin na čtyřech sletových pódiiích v centru města, setkání turistů na Petřínské rozhledně, výstavy v Tyršově domě a na závěr dva programy hromadných vystoupení. Máme zkrátka jedinečnou možnost předvést celou novodobou činnost Sokola a ukázat veřejnosti, že nejsme pouze „historie“, ale tradiční organizace s moderním programem, který oslovuje celé věkové spektrum populace. Máme radost z velkého zájmu o cvičení v hromadných skladbách. Cvičení ve dvou garniturách některých skladeb je sice organizačně náročnější, ale o to

z něj máme větší radost. Oproti minulému sletu se zvýšil počet cvičenců hlavně ve skladbě pro předškoláky, dorostenky a mladší ženy i v dalších. Členové ústředních cvičitelských sborů skladeb průběžně sledují po kontrolních srazech nácvik a poslední doladování skladeb v župách i jednotách, probíhají poslední drobné opravy. Připravujeme celou režii obou programů hromadných vystoupení pro arénu v Edenu. V květnu se začnou rozbíhat sletová vystoupení na místních, župních a krajských sletech. I krajské prezentace ukáží, že Sokol je otevřený ke spolupráci s dalšími sportovními organizacemi. V prvním týdnu v červenci se všichni

konečně sejdem v Praze na XVI. všesokolském sletu.

Sletem uzavíráme jedno šestileté období činnosti, ale pozor – otevíráme další. Na podzim už zase poběží naplno naše pravidelná činnost a musíme připravit takový program, který přitáhne do našich řad další zájemce o sokolský životní styl.

Náročný úkol oslavit sletem 100. výročí založení samostatné Československé republiky chceme všichni zvládnout se ctí. Stojí to nemalé úsilí po všech stránkách, ale spolu to určitě dokážeme.

A na internetovém počítadle už je zase o pár minut méně...

Lenka Kocmichová, náčelnice ČOS

Vedeme energii těm, kteří ji násobí

Jarní zasedání Výboru ČOS

O posledním dubnovém víkendu, v pátek 27. a v sobotu 28. 4., se v Tyršově domě v Praze konalo 5. zasedání Výboru České obce sokolské. Důležitost jednání podtrhla skutečnost, že se jednalo o poslední zasedání tohoto orgánu před konáním XVI. všesokolského sletu. Součástí zasedání bylo rovněž již tradiční slavnostní předávání sokolských vyznamenání – stříbrných medailí ČOS.

Společná fotografie vyznamenaných stříbrnými medailemi a zástupců jednot oceněných v soutěži Sokolská kapka krve se starostkou ČOS a vzdělavatelem ČOS

Výbor ČOS začal jednat v podvečer v pátek 27. dubna. První den jednání, po jeho zahájení a uctění památky zesnulých bratří a sester, přišly na program volba mandátové a návrhové komise, schválení programu zasedání a kontrola plnění usnesení ze 4. zasedání Výboru ČOS. Poté přednesla svoji zprávu starostka ČOS sestra Hana Moučková, po níž zazněla aktuální informace JUDr. Bernátka k problematice Sazka, a.s. (nyní Saleza a.s.). Následně navázala ekonomická agenda – zpráva o hospodaření ČOS. Ta obsahovala čtyři body – zprávu o plnění rozpočtu hlavní činnosti ČOS za rok 2017, rozpočtové provizorium hlavní činnosti ČOS na rok 2018, plnění rozpočtu XVI. všesokolského sletu na rok 2017 a návrh upraveného rozpočtu pro XVI. všesokolský slet na rok 2018 a aktualizovaný průběh plnění hospodářské činnosti Tyršova domu.

Na závěr prvního dne zasedání Výboru byla předložena zpráva Kontrolní komise ČOS a zazněla informace k problematice GDPR.

Druhý den jednání Výboru ČOS byly na programu nejprve zprávy programových útvarů – Odboru všestrannosti ČOS, Odboru sportu ČOS, Vzdělávacího odboru ČOS, na něž navázala zpráva Ústřední školy ČOS. Následně byla na programu problematika XVI. všesokolského sletu – zpráva starostky ČOS sestry Moučkové a náčelníka ČOS bratra Svobody, v jejímž závěru byla prezentace sletového marketingu a komunikace. Poté zazněly zprávy o propagaci, tisku a ediční činnosti.

Dále Výbor projednával problematiku spolkového rejstříku, správy majetku a změn majetkoprávních vztahů za uplynulé období. Poté Výbor projednal návrhy na udělení stříbrných a zlatých medailí ČOS a jmenování sokolské sportovní legendy 2018,

Již tradiční slavnostní tečkou za jednáním Výboru ČOS bylo předání sokolských vyznamenání, o jejichž udělení rozhodl Výbor na svém předchozím zasedání: Stříbrné medaile byly uděleny těmto sestrám a bratřím: Radomilu Adámkovi, Janu Heritesovi, Věře Mikulkové, Jaroslavě Prajerové, Marice

Prockertové a Květoslavě Průcknerové. Letošní jarní závěrečná slavnostní tečka měla širší ráz – zástupcům tělocvičných jednot, které se umístily na prvních čtyřech místech v soutěži **SOKOLSKÁ KAPKA KRVE 2017**, byla předána čestná uznání: 1. místo obsadil Sokol Komárov (župa Jungmannova), na 2. místě skončil Sokol Opočno (župa Orlická), 3. místo obsadil Sokol Příbram (župa Jungmannova) a 4. místo Sokol Týniště n. Orlicí (župa Orlická).

Stručně o vyznamenaných, kteří obdrželi stříbrné medaile ČOS

• Ing. Radomil Adámek

T. J. Sokol Pardubice I

SŽ Východočeská-Pippichova

Bratr Adámek byl již od mládí aktivním členem Sokola. Po příchodu z Prahy do Pardubic ihned začal pracovat jako cvičitel Věrné gardy a zajímal se o činnost v pardubickém Sokole. V r. 2001 se stal členem výboru T. J. V letech 2004–2013 působil jako archivář a vzdělavatel jednoty. Všesokolských sletů se účastnil ve skladbách Věrné gardy. V r. 2013, kdy slavila jednota 150 let od svého založení, připravil a zorganizoval výstavu ve Státním okresním archivu v Pardubicích. I přes pokročilý věk se aktivně účastní sportovních a společenských akcí a nacvičuje na XVI. všesokolský slet 2018.

• Ing. Jan Herites

T. J. Sokol Pardubice I

SŽ Východočeská-Pippichova

Bratr Herites se po roce 1989 podílel na obnovení činnosti T. J. Sokola Pardubice I a byl zvolen hospodářem jednoty. V letech 1995–2007 pracoval v revizní komisi T. J. Stejně významné zásluhy má na obnovení činnosti Sokolské župy Východočeské-Pippichovy. V r. 1991 byl členem přípravného výboru, stal se

hospodářem župy a v této funkci setrval dalších 13 let. V současné době se stále aktivně zajímá o činnost T. J., župy Východočeské-Pippichovy i celého sokolského hnutí.

• Věra Mikulková

T. J. Sokol Praha-Hanspaulka
SŽ Pobělohorská

členkou Sokola od r. 1990, je zakládající členkou naší jednoty. Je cvičitelkou III. třídy, specializace sokolská všestrannost, zdravotní cvičení a předškolní děti. V letech 1993–2003 byla župní vedoucí žákyň, v r. 2006 byla v celostátním cvičitelském sboru sletové skladby žen „Léto“. Cvičila na všech novodobých sletech ve všech skladbách pro ženy. V jednotě byla v letech 1990–2010 jednatelkou, od r. 2010 je stále členkou výboru a má na starost statistiku. Aktivně se podílí na chodu jednoty.

• MUDr. Jaroslava Prajerová

T. J. Sokol Sušice
SŽ Šumavská

Sestra Prajerová je členkou Sokola od obnovení činnosti T. J. Sokol Sušice. Celý svůj život zasvětila loutkovému divadlu v Sušici, které bylo založeno v roce 1920 při T. J. Sokol Sušice. Jako zastupitelka města se velmi zasloužila o navrácení a opravy objektu sušické sokolovny, ve které mělo divadlo své sídlo. Její zásluhou působilo divadlo nepřetržitě od založení souboru, kromě II. světové války, kdy byl Sokol zakázaný. Je vynikající organizátorkou společenských a kulturních akcí, kde divadlo vystupuje. Sama mnoho loutkových her nastudovala a upravila tak, aby zaujaly zejména mladé diváky. Uspořádala mnohá představení a besídky pro mladé i dospělé diváky. Její neúnavná práce je neocenitelná a nenahraditelná. Díky ní loutkařská tradice v Sokole Sušice stále žije.

• Marika Prockertová

T. J. Sokol Hradec Králové
SŽ Orlická

Sestra Prockertová je členka Sokola od roku 1997. Ihned od svého vstupu pracovala jako tajemnice Sokolské župy Orlické. Pro svůj svědomitý přístup byla v roce 1998 zvolena jednatelkou župy. V této době se začala podílet na práci předsednictva župy a zároveň se věnuje práci s dětmi. V letech 1998–2002 byly díky ní pořádány lyžařské výcviky dětí z tělocvičných jednot SŽ Orlické, na kterých působila jako instruktorka lyžování. Na jaře r. 2007 byla zvolena starostkou SŽ Orlické a postupně se stala duší při organizování činností celé župy. Od tohoto roku je také členkou Výboru ČOS. Zde pracuje zpočátku v investiční komisi a později v komisi majetkové. Daří se jí stabilizovat práci předsednictva župy a styk s tělocvičnými jednotami. Její optimistický a profesionální přístup ke každodenní práci Sokola je pro všechny funkcionáře a činovníky příkladný a motivující.

• Květoslava Průcknerová

T. J. Sokol Praha-Hanspaulka
SŽ Podbělohorská

Sestra Průcknerová je členka Sokola od roku 1990, je cvičitelkou III. třídy, specializace předškolní děti. V letech 1994–1999 byla náčelnicí jednoty, nacvičovala předškolní děti na slety v roce 1994, 2000, kdy byla rovněž župní vedoucí předškolních dětí. Na všech sletech po obnovení Sokola také cvičila jako cvičenka ve skladbách pro ženy a ve cvičení Věrné gardy. Aktivně stále pracuje v tělocvičné jednotě, v níž pomáhá při organizaci šibřinek, Mikuláše a „Putování za velikonočním vajíčkem“. V současnosti nacvičuje na XVI. všesokolský slet 2018.

-red-

Zástupci jednot oceněných v soutěži Sokolská kapka krve

Společná fotografie vyznamenaných stříbrnými medailemi

Jarní sraz župních náčelníků a náčelnic

■ Jarním a podzimním srazům župních náčelníků a náčelnic pravidelně předchází porada náčelnictva ČOS, která se koná den před samotným srazem. Letos na jaře měla tato porada netradiční průběh – konala se v areálu Slavie v pražském Edenu a její účastníci se zde přímo na místě seznámili s organizací a zázemím v hlavních sletových dnech na stadionu (podrobnější info ve Sletovém magazínu 4/2018).

Letošní jarní sraz se konal v sobotu 7. dubna a župní náčelníci a náčelnice na něm hodnotili činnost Odboru všestrannosti v období od podzimního srazu (od listopadu 2017 do začátku dubna 2018), projednávali plány a úkoly na rok 2018 a přípravy na XVI. všesokolský slet 2018.

Na úvod, po oficiálním zahájení srazu, pozdravila přítomné starostka ČOS sestra Hana Moučková, která informovala o některých aktuálních otázkách.

„Uplynulý rok ve vztahu k financím byl složitý,“ řekla mimo jiné starostka Moučková. „Vedeme jednání dva roky, ale stav, který je na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, je pro celé sportovní prostředí nepříznivý, takřka likvidační.“ Poté vystoupili hosté. Vzdělavatel ČOS bratr Zdeněk Mička informoval náčelníky a náčelnice o kulturním programu sletu a jeho přípravách, předseda Odboru sportu ČOS bratr Petr Syrový hovořil o sletových soutěžích a o stavu příprav programu Sokol Gala.

Zprávu o činnosti OV ČOS za období od 10. 11. 2017 do 6. 4. 2018 přednesli náčelnice ČOS sestra Lenka Kocmichová a náčelník ČOS bratr Petr Svoboda, který na tuto zprávu navázal informa-

cemi týkajícími se rozpočtu OV ČOS na rok 2018. Poté následovala informace o soutěžích OV ČOS. Sestra Anna Jurčíčková, I. místonáčelnice ČOS, podala přítomným základní informace ke světové gymnestrádě, která se uskuteční v roce 2019 v rakouském Dornbirnu – schází se již celorepublikový organizační výbor, je již návrh na společné oblečení a připravuje se zajištění dopravy. ČOS se v Dornbirnu zúčastní dvěma skladbami, a to skladbou Borci a společnou česko-slovenskou skladbou Spolu, a vybrány byly dále dva pohybové bloky.

-red-

Účastníci prohlídky v areálu pražské Slavie

Sokolové ve sportovní Síni slávy

■ V druhé polovině března byli do Síně slávy jihomoravského sportu uvedeni bratři Zdeněk Hlobil a Zdeněk Václavík.

Bratr Zdeněk Hlobil je syn legiónáře a odbojáře Josefa Hlobila. Právě jeho tatínek přivedl Zdeňka již ve třicátých letech do Sokola, kde působí v jednotě Veselí nad Moravou dodnes. Zdeněk Hlobil se výraznou měrou zasloužil o znovuoživení jednoty ve Veselí nad Moravou po roce 1989. Dodnes vykonává v jednotě funkci starosty, organizuje a zabezpečuje sportovní a společenské akce pro děti, dorost a seniory a je skutečnou duší zdejší jednoty. V roce 2003 obdržel Cenu města Veselí nad Moravou za dlouholetou a obětavou práci ve sportovní oblasti a v sokolském hnutí.

Bratr Zdeněk Václavík se od roku 1971 aktivně věnuje trenérské

práci s mládeží. Své svěřence přivedl k několika titulům mistrů republiky ve volejbale, v letech 1977 až 1982, následně v letech 1983 až 1985 vedl československou juniorskou reprezentaci. V roce 1980 působil jako druhý trenér u československé reprezentace a s ní se zúčastnil OH v Moskvě. Od roku 1989 do roku 1993 nejprve asistoval, následně vedl prvoligové mužstvo mužů v Brně (titul MR). Působil jako vedoucí volejbalového oddílu a místostarosta jednoty Sokol Brno I., byl členem odboru sportu Sokolské župy Máchalovy a členem volejbalové komise Odboru sportu ČOS. V roce 1990 založil Českou asociaci beachvolejbalu. Od roku 1997 se výrazně zasloužil o reaktivaci Sokolského koupaliště na Brněnské přehradě.

Michal Doležel, Sokol Brno I

Pocta statečným Bachmač 1918, Sokolovo 1943

Československá obec legionářská v rámci projektu Legie 100 ve spolupráci s Ministerstvem obrany ČR, Armádou ČR a dalšími institucemi uspořádala u příležitosti 100. výročí odchodu našich legií z Ukrajiny a 75. výročí prvního vystoupení našich jednotek v SSSR u Sokolova vzpomínkovou pouť na místa bojů. Byly vypraveny 2 autobusy (4.–12. března 2018) a letadlo MO ČR.

Jako členka ČsOL jsem měla možnost zúčastnit se zájezdu ve dnech 9.–10. března 2018. Delegaci vedla ministryně obrany Karla Šlechtová. Členy byli mj. válečný veterán 2. světové války brigádní generál Václav Kuchynka, předsedkyně výboru pro obranu PS PČR Jana Černochová, potomci účastníků bitvy u Bachmače i u Sokolova, představitelé čs. církve husitské, členové ČsOL. Cílem cesty bylo připomenout a uctít obětavost a vlastenectví československých dobrovolníků – vojáků, kteří bojovali za svobodu, demokracii a samostatnost naší vlasti za první i druhé světové války. V tomto boji mnozí přinesli obět nejvyšší – svůj život.

Z Prahy jsme letěli do Charkova a poté odjeli autobusem do Sokolova, kde se konaly pietní akty u památníků padlých za druhé světové války. Bylo pro mne velkou ctí, že jsem mohla položit květiny za Českou obec sokolskou u pomníku „Českého válečného hrobu padlých v bitvě u Sokolova“.

V březnu 1943 zde zasáhl do bojů 1. čs. samostatný polní prapor vytvořený na území Sovětského svazu za druhé světové války. V prostoru Charkova mu byla svěřena obrana obce Sokolovo. V rámci jubilea bitvy u Bachmače, kde prvně bojovali čs. legionáři proti Němcům, byla československá vojenská kolona pojmenována „Bachmač“.

Po těžkých bojích padl 8. března 1943 velitel obrany Sokolova – vlastenec, všestranný sportovec, sokol tělem i duší – nadporučík Otakar Jaroš. Za mimořádnou statečnost a obětavost byl jako první cizinec vyznamenán titulem Hrdina Sovětského svazu in memoriam. Není bez zajímavosti, že v roce 1969 vydala sovětská pošta známku s jeho portrétem.

Také v řadách východní armády bojovalo nemálo sokolů, kteří prokázali mimořádnou statečnost. Mezi těmi, kteří propagovali sokolské ideály a prošli celou cestu od Buzuluk, Sokolova, přes Kyjev, Duklu až do Prahy byli i Hrdinové SSSR Antonín So-

chor, Richard Tesařík a Josef Buršík. Ve večerních hodinách jsme odletěli z Charkova do Kyjeva. Druhý den jsme pokračovali v „naší pouti“ do Veliké Doči a poté do Bachmače. Ve Veliké Doči byl slavnostně odhalen pomník na pohřebišti čs. dobrovolníků. Na nádraží v Bachmači – Kijevskij byly odhaleny pamětní desky čs. legionářům a bojovníkům ukrajinské Centrální rady. U obou památníků jsem položila za ČOS květiny.

Bitva u Zborova 2. července 1917 byla zásadním mezníkem pro uznání a utváření československého vojska na Rusi. Boje u Bachmače za první světové války byly určující pro další osud československých jednotek v Rusku. Právě z důležitého železničního uzlu, jakým byl Bachmač, byly vypravovány ešalony s čs. dobrovolci směrem na východ v době, kdy Ukrajina byla obsazována německými vojsky. Díky nezměrné osobní obětavosti našich vojáků, z nichž takřka sedmdesát procent byli sokolové, si vymohl Československý armádní sbor volný průjezd z Ukrajiny. Začala slavná sibiřská anabáze – návrat více než sedmdesáti tisíce legionářů do vlasti.

Po slavnostním zakončení oslav 100. výročí bitvy u Bachmače jsme se po více než tříhodinové cestě autobusem vrátili do Kyjeva. Odtud jsme odletěli ve večerních hodinách do Prahy.

*Květoslava Volková, členka
Předsednictva Vzdělavatelského
odboru ČOS*

Památník legionářům v Bachmači

Pomník v Sokolově

duben | 2018 SOKOL

ČOS opět obohatila For Kids

Ve výstavním areálu v Praze Letňanech se od čtvrtka 12. 4. do neděle 15. 4. konal veletrh For Kids, který je součástí souboru veletrhů pro celou rodinu For Family. Stejně, jako v předchozích ročnících, partnerem jeho doprovodného programu byla Česká obec sokolská, která opět pro děti připravila rozsáhlou gymnázu. Návštěvníci veletrhu mohli nejen navštívit veletržní stánek ČOS, ale především mohli zhlédnout řadu pódiových vystoupení z různých sokolských jednot a navštívit dětskou gymnázu umístěnou v hale č. 1, v níž se mohli věnovat pohybu, vyzkoušet si některé sportovní aktivity.

Bly zde například trampolíny, airtrack, mini horolezecké stěny, dětská dílnička a další atrakce, s nimiž se mohli návštěvníci seznámit již při předchozím ročníku veletrhu. Na veletržním stánku ČOS získali návštěv-

ní informace o Sokole a také přehled o pražských sokolských jednotách a jejich aktivitách. Sokol Kbely připravil pro návštěvníky workshop pozemního hokeje, kde si každý mohl tuto aktivitu vyzkoušet.

Veletrh se také stal příležitostí pozvat

veřejnost na XVI. všesokolský slet – Česká obec sokolská návštěvníkům přiblížila jeho program a představila partnery sletu i ČOS. Na pódiu ve vstupní hale I vystoupili v sobotu a v neděli v celkem čtyřech blocích zástupci oddílů z řady sokolských tělocvičných jednot (Sokol Prosek, Karlín, Hlubočepy, Český Brod, Kbely, Libeň, Radotín, Petrovice) s ukázkami sportů, jako například moderní gymnastika, mažoretky, Cheerleaders, judo, sportovní aerobic, tanec.

Sokolskou gymnázu, stejně jako celou expozici České obce sokolské, zajišťoval Odbor všestrannosti ČOS. Se zajištěním provozu sokolské expozice a především dětské gymnázu pomáhalo na pět desítek cvičitelů ze Sokola Hanspaulka, Braník, Prosek, Vinohrady, Kampa, Hlubočepy, Smíchov, Záběhllice, Lhotka, Šestajovice, Spořilov, Sokola Pražského.

-zr-, Foto M. Brunerová

Sportovní prostředí varuje před zanedbanou infrastrukturou

Česká unie sportu, Česká obec sokolská, Sdružení sportovních svazů ČR společně se Svazem měst a obcí ČR trvají na tom, aby stát plnil svou roli při zajištění finančních prostředků na údržbu a provoz sportovních zařízení sportovních klubů či, tělovýchovných a tělocvičných jednot. A to nejlépe v rámci samostatného Programu IV, který pro letošní rok Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy ČR nevypsalo. Z něho v minulém roce navíc nemohlo čerpat 90 procent klubů a jednot a situace je už v některých případech kritická. Veřejnost o tomto požadavku a o situaci vzniklé nevypsáním Programu IV informovali v první polovině dubna vedoucí představitelé zmíněných organizací na společné tiskové konferenci.

Průměrně stárí hřišť a sportovních areálů v České republice je 48 let, drtivá většina z nich (92 %) byla postavena před rokem 1989. „Sportoviště jsou zastaralá a jejich provoz je ekonomicky náročný. Jsme znepokojeni tím, že v roce 2018 doposud nebyla ze strany ministerstva školství připravena samostatná podpora v této oblasti a není zajištěna ani dostatečná alokace pro zabezpečení nejnnutnějších potřeb sportovních klubů a jednot,” prohlásil Miroslav Jansta, předseda České unie sportu.

Podstatnou část majetku stát převedl sportovním klubům a jednotám v rámci změny institutu trvalého užívání v roce 2002, sokolským jednotám byl vrácen

na základě restitučních zákonů. Sportovní subjekty ho ale zdědily v leckdy havarijním stavu. „Funkcionáři z klubů se o rozpadlé nebo zchátralé areály musely starat, ale scházejí jim peníze. Místo toho, aby trávili čas trénováním dětí, tak ho marní při přípravě náročných žádostí o dotace a sháněním prostředků na to, aby opravili šatny či další nezbytné věci,” konstatoval Miroslav Jansta.

Pro Českou obec sokolskou je zase velkým problémem zejména skutečnost, že metodika programu oprav a údržby sportovních objektů dosud nebrala v úvahu historickou hodnotu budov. „Naše sokolovny jsou desítky let staré, v některých případech i památkově chráněné, přitom podle pravidel programu na jejich údržbu a opravy paradoxně získáváme méně, než kdyby byly nové,” uvedla starostka České obce sokolské Hana Moučková.

Podle Sdružení sportovních svazů České republiky neexistuje koncepce výstavby a rozvoje sportovišť. Jejich rozmístění je nerovnoměrné, v některých regionech je dostatek kvalitních sportovišť, jinde je jich málo nebo jsou ve špatném stavu. „V mnoha místech musí lidé za sportem dojíždět do

větších měst, což často vede k tomu, že nesportují vůbec. Stát by se měl starat nejen o špičku pyramidy, tedy o zajištění podmínek pro vrcholové sportovce-reprezentanty, ale především o to, aby umožnil přístup ke sportu všem občanům,” prohlásil Zdeněk Ertl, předseda Sdružení sportovních svazů České republiky.

Česká unie sportu iniciovala v únoru dotazníkovou studii, do které se zapojilo 2000 klubů a jednot. Z ní vyplynulo, že **42 % klubů a jednot čerpalo v předchozích letech prostředky z Programu IV MŠMT na údržbu a provoz sportovních zařízení. 80% z nich potvrdilo, že zrušení Programu IV pro ně znamenalo citelný zásah do rozpočtu.** Náhradní zdroje kluby a jednoty získaly tak, že si musely půjčit, zvýšily členské příspěvky, dostaly od sponzorů, či je vůbec nezískaly. Největší jistotu pro ně představovala místní samospráva.

„Svaz měst a obcí vnímá stav sportovišť jako vysoce alarmující! Mnohdy dezolátní stav odráží nedostatečnou politiku státu v otázce financování českého sportu. Více než ¾ tělovýchovných jednot a sportovních klubů chybí finanční prostředky na jejich základní fungování. To sebou samozřejmě nese dalekosáhlé dopady spojené se zdravím obyvatelstva. Na místo státu musí vstoupit obce, kraje a zdroje domácností, aby udrželi existenci sportovišť,” prohlásil František Lukl, předseda Svazu měst a obcí ČR. „Řešení spatřujeme v podobě navýšení státních výdajů určených na sport a obnovu sportovní infrastruktury. Dále bychom přivítali zjednodušení dotací pro TJ/SK a aktivní roli státu při podpoře sportu.”

Katastrofální situaci sportovišť se zabýval i Senát Parlamentu České republiky, který tento neblahý stav projednal 7. prosince 2017 na svém plénu a přijal usnesení vyzývající MŠMT k nápravě a vypsání Programu IV. K němu se přidal svým prohlášením také Svaz měst a obcí ČR.

Sportovní prostředí očekává, že příslušné státní orgány budou situaci nyní urychleně řešit tak, aby infrastruktura v regionech nebyla zanedbána a aby se vlastníci a správci majetků nedostávali do existenčních potíží.

-red-

PROGRAM IV

Program IV, určený na provoz a údržbu hřišť a sportovních zařízení, byl ministerstvem každoročně vypisován již řadu let a prostředky z něj tvoří významnou část provozních zdrojů. Jedná se o příspěvky na úhradu provozních nákladů venkovních i krytých hřišť, šaten a zázemí sportovišť ve vlastnictví klubů a jednot, často však i velkých sportovních komplexů, včetně sportovních hal a stadionů.

Zrušení Programu IV představuje komplikaci v rozvoji klubů a jednot. Z tohoto dotačního programu plánovalo čerpat prostředky 42 % TJ/SK. Pro 80 % z nich pak nemožnost čerpání znamenala zásah do rozpočtu, 29 % klubů a jednot žádné náhradní zdroje nesehnalo. Jedenáct sportovních subjektů pak kvůli tomu muselo uzavřít své sportoviště.

Krátké nahlédnutí do činnosti župy Švýcarské

Na podzim jsem si říkala, ono je času dost, slet je až příští rok, zas tak moc s nácvikem nemusíme pospíchat. A ejhle, přehouply se Vánoce, sportovní zimní prázdniny, mrazivý březen a najednou nám zbývají na nácvik jen tři měsíce.

Ale měla bych začít od začátku. Jak se sluší a patří byla letos první velká sokolská událost ples. Pánové oprášili smokiny a dámy vytáhly ze skříní krinolíny (trochu zmodernizované) a jeli na ples sokolské jednoty Baden. Veliký sál vyzdobený, napečené koláče ještě přikryté čekají na půlnoční prodej a hudba začíná hrát. Skladby pro mladé i starší, každý si přišel na své. Jen škoda, že máme přísná nařízení, která nám nedovolí tančit až do rána. Sotva jsme se „rozdováděli“, museli jsme se loučit a rozjet se domů. No jo, když je zábava nejlepší, tak má skončit, ale jedna hodina po půl noci, to je přece jen trochu brzy.

Nejen na plese se sejdeme, ale dvakrát ročně máme „cvičební“ neděle. Celá neděle věnována cvičení a hrám jak pro děti, tak pro dospělé. Cvičenci, kteří nacvičují skladby na slet – skladby Spolu a Princezna republika – měli na jarní cvičební neděle možnost ukázat, co se již naučili. No, zjistili jsme, že toho na nás ještě čeká docela dost. „Princeznu republika“ nacvičují cvičenci jednot

Aarau, Basilej, Solothurn a Curych. Skladbu „Spolu“ cvičenci z jednoty Lucern a Winterthur. Někteří cvičenci a cvičenky dojíždějí na nácvik až 100 km. Také necvičíme pravidelně, máme hodně svátků, prázdnin a protože cvičíme ve školních tělocvičnách, tak se řídíme školním řádem. Abychom nácvik zvládli, tak sem tam přidáme „cvičební“ sobotu. Děti máme málo, jen čtyři nacvičují skladbu „Noty“. Vybrala jsem pár vět ze článku jedné z maminek. Slet v Praze je jen každých šest let a je to velká událost a je krásné, že pro čtyři děti byl zorganizován celý den, pozváni cvičitelé, kteří nebydlí hned za rohem, byla zajištěna tělocvična, sestra náčelnice dohlížela, aby vše klapalo, sestra Jana se postarala o tělesné blaho. Určitě se to vyplatilo, jsem přesvědčena, že „naše“ čtyři děti s ostatními 2000 dětmi předvedou krásné cvičení na sletě a bude to pro ně velký zážitek. Slety mají své zvláštní kouzlo. Ústředí čs. sokolstva v zahraničí organizovalo 7 sletů v letech 1962–1990. Po každém sletu jsme si říkali, že jednou přece jen projdeme v Praze „Bránou

borců“. Sokolské slety tedy neskončily XI. sletem v roce 1948, pokračovaly dále ve svobodných a demokratických zemích, tam, kde se usadili sokolové před mnoha lety a kam se uchýlili sokolové-exulanti po roce 1948 a 1968. Snad nejúspěšnější byl slet v Curychu v roce 1976. Na hlavním sletové dnu, 4. července, vystoupilo celkem 580 cvičenců a 165 hostů, slet sledovalo přes 7000 diváků. Posledním sletem, který byl Ústředím organizován, byl slet v Paříži v roce 1990. Do Paříže již přijeli sokolové z Československa. Pro mnohé z nás, „osmašedesátníků“ je letošní slet již jedenáctý.

Do kalendáře naší župy patří také každoroční návštěva obce Oetz v Rakousku, kde zahynul dr. Miroslav Tyrš. Letošní rok máme na starosti organizaci celého setkání. Mohu říci, že připravení jsme, jen aby vyšlo počasí.

A jen se trochu doma „ohřejeme“, pojedeme znovu do Rakouska na tak zvané „tyčkování“. Již nevím, kdo si tento název vymyslel, ale oficiálně je to nordic walking plus veselé zpěvy a povídání v chatě, ve které pak v létě jsou dětské sokolské tábory.

Těšíme se na setkání s Vámi, sokoly z České republiky, ale i na setkání se sokoly s celého světa, se kterými jsme se viděli před šesti lety.

Přejme si, aby celý sletový týden byl pro nás nezapomenutelným zážitkem.

Eva Svobodová, vzdělavatelka Sokolské župy Švýcarské

Švýcarský slet v roce 1976

Tyršův dům na Open House Praha

Během víkendu 19.–20. května 2018 se bude již počtvrté konat festival Open House Praha, díky němuž se po celém městě otevře 65 architektonicky zajímavých a běžně nepřístupných budov a prostorů. Do tohoto festivalu se letos zapojí i Tyršův dům.

Michnův palác

Během dvou dnů je tak možné navštívit například Pražské kreativní centrum, které sídlí na Staroměstském náměstí, CAMP, skrývající pod sebou Centrum architektury a městského plánování, či Petschkův palác, který za 2. světové války zabralo gestapo a kde dnes sídlí Ministerstvo průmyslu a obchodu. Milovníci vlaků mohou nahlédnout do uzavřených prostor Masaryko-

va a Hlavního nádraží nebo se podívat na nádraží Praha-Bubny. Obdivovatele architektury zase může zaujmout Winternitzova vila, jedna z posledních zakázek Adolfa Loose, fanoušky industriálu by mohl přilákat areál Podkovářská či Pragovka Art District, sídlící v prostorách bývalé továrny. Návštěvníky přivítají však i další paláce, vily, administrativní či kancelářské budovy. Jedním z otevřených objektů bude také Tyršův dům, který od 20. let 20. století patří České obci sokolské.

Tyršův dům se nachází na adrese Újezd 450/50 na Malé Straně, kde ještě ve středověku byly jen sady a vinice. Koncem 16. století si zde nechal hrabě Jan Vchynský z Vchynic vystavět renesanční letohrádek od italského architekta Ulrica Aostallioho de Sala. Každý z řady následujících šlechtických vlastníků prováděl další úpravy a drobná rozšíření, až z původního letohrádku vznikla manýristická vila s velkou zahradou. V roce 1623 ji zakoupil císařský dvorní úředník Pavel Michna z Vacínova, který ji nechal kompletně přestavět v barokním stylu na velký a honosný palác, jenž nesl jeho jméno. Již v roce 1670 však přišel Michnův palác do konkurzu. Vystřídali se v něm Schwarzenberkové s obchodníkem s látkami Janem Born-

scheinem, až jej v roce 1767 získala státní správa a zřídila v něm vojenskou zbrojnici. Během dalších sto padesáti let došlo k nenávratnému poškození mnoha zdejších prostor a na konci první světové války byl komplex kategorizován jako ruina.

V roce 1921 objekt, jenž byl v té době bez oken, dveří i mnohých podlah, odkoupila Česká obec sokolská. Budova prošla mohutnou rekonstrukcí a modernizací podle návrhu architekta Františka Krásného a pod dohledem profesora Vojtěcha Birnbauma, jemuž se podařilo zachovat mnohé historické detaily – z renesančního letohrádku tak byly dochovány chiaroscurové malby, sgrafito, zbytky okenního otvoru či bosovaný vstupný portál u bočního pravého křídla, z manýristického období zůstala fasáda do zahrady chráněná kamenným zábradlím a z barokní přestavby lukovitý štít, k němuž byl při přestavbě doplněn letící sokol.

Kolmo k hlavnímu traktu paláce byl přistavěn nový objekt s tělocvičnou s reliéfy se sokolskou tematikou. V objektu se nacházely kuchyně, jídelna, výstavní síň i další ubytovací prostory. Sklepy pod tělocvičnou sloužily hospodářskému provozu a byl zde vybudován nejstarší plavecký bazén v Praze. Někdejší zahrada a pozdější vojenský dvůr byly proměněny na lehkootletické cvičiště.

Slavnostního otevření Tyršova domu, jak byl areál nově pojmenován po spoluzakladateli Sokola Miroslavu Tyršovi, se v květnu 1925 účastnil i prezident T. G. Masaryk. Během socialismu využívala budovy i zahrady Fakulta tělesné výchovy a sportu UK a Muzeum tělesné výchovy a sportu prezentující původní sbírku Tyršova muzea. V roce 1990 byl areál v restituci navrácen České obci sokolské, které patří dodnes.

V rámci festivalu bude Tyršův dům zpřístupněn v sobotu 19. května od 10 do 17 hodin. Navštívit bude možné jeho vybrané prostory a při dobrém počasí i střechu. Naplánovat si však lze zdravou procházku i po ostatních otevřených budovách na Open House Praha 2018.

Více informací:

<http://openhousepraha.cz/>

Lucie Nemešová,
Open House Praha, z. ú.

Michnův palác – interiér

Michnův palác – atrium

Valná hromada Sokola Domašín a XVI. všesokolský slet

V pátek 23. 3. se konala valná hromada Tělocvičné jednoty Sokol Domašín, která se nesla ve slavnostním duchu. Valnou hromadu zahájil náčelník župy Blanické a starosta Sokola Domašín František Slavík, který přivítal všechny přítomné, včetně hostů z vlašimské i votické jednoty.

Bratr Slavík ve svém úvodním projevu zmínil důležité 100. výročí vzniku samostatného československého státu a zdůraznil historický význam Sokola.

Nácviky na XVI. všesokolský slet jsou v plném proudu. Z vlastní zkušenosti mohou říci, že nácvik není jednoduchá věc. Nácviku na všesokolský slet se u nás v Domašíně věnuje 102 cvičenců různého věku. Na sletu se naše jednota bude podílet v šesti sletových skladbách. Všech šest skladeb, které se v Domašíně nacvičují, se rozhodli sokolové ukázat na valné hromadě, kterou Sokol pořádá pro svou členskou základnu a příznivce Sokola. Jsou to skladby Médřové, kterou nacvi-

čují rodiče s dětmi. Společná hra rodičů s dětmi od nejútlejšího věku je obrazem harmonické pohybové a citové výchovy v sokolské rodině. Nacvičuje Jaroslava Smetanová.

Další veselá skladba Noty se skládacími gumami pro předškoláky. Děti představují noty, gumy jsou jako notová osnova a cvičitelé houslový klíč. Děti na gumě skáčou, natahují ji a hrají si s ní. Nacvičují Jaroslava a Veronika Smetanovi. Skladba V peřině je určena pro mladší žákyně od sedmi let. Svůj název získala podle stejnojmenného muziká-

lu, který tvoří její hudební doprovod. Část děvčat cvičí nízkými molitanovými kladinkami a mezi nimi budou vytvářet jakousi mřížku celky dívek s bílými stuhami. Nacvičuje Hana Limberková a Helena Křížová.

Skladba Cirkus je určena pro starší žactvo. Pohybovou náplní je tanec a gymnastika, jako náčiní je použita lavička Rinaset. Záměrem choreografie je, aby si mladí lidé zatančili, bavili se a společně vytvořili na ploše zajímavé obrazce. Nacvičuje Veronika Smetanová.

Skladba Siluety se inspirovuje novým moderním tanečním směrem Hoop dance, a to tancem s obručí. Obruč je skládací, nabízí tak možnost cvičení se složenou i rozloženou obručí. Nacvičuje Hana Mejzlíková.

Skladba Borci pro muže a dorostence. Jedná se o kondiční cvičení. Vybraní cvičenci provádějí náročné gymnastické prvky. Ve skladbě pro dorostence a muže se snoubí tradice naší tělesné kultury s národními motivy a s naší současností. Pecháčkova skladba „Přísaaha republice“ z X. všesokolského sletu je průvodním nenásilným motivem skladby. Nacvičuje Jan Bursík.

Všichni se na slet moc těšíme a pilně trénujeme. První výsledky naší práce byly již k vidění na valné hromadě. Kdo už viděl ukázky jednotlivých skladeb, ví, že nás nečeká nic lehkého. Na druhou stranu ten pocit, že to zvládneme a že jako součást velké sokolské rodiny můžeme své umění předvést celému národu, je k nezaplacení.

Všem cvičitelům, kteří se věnují ve svém volném čase nácviku na tuto důležitou a jedinečnou akci, patří velký dík!

Mimo tělocvičných vystoupení se další část programu valné hromady věnovala zejména činnosti Sokola Domašín za poslední rok. Dále byla přednesena zpráva pokladníka a revizní komise. Poté začala volná zábava za přítomnosti živé hudby, která trvala až do ranních hodin.

Valná hromada zaznamenala velkou účast a věříme, že všichni strávili příjemný večer.

*Veronika Smetanová,
Sokol Domašín*

PARTNEŘI XVI. VŠESOKOLSKÉHO SLETU 2018

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

GENERÁLNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

PARTNEŘI

INSTITUCIONÁLNÍ PARTNEŘI

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Cyklistická pozvánka z Veltěže

Cyklistický oddíl Sokola Veltěž je velmi aktivní a také velmi úspěšný. Ukázalo to i letošní vyhlášení ankety Nejlepší sportovci a trenéři ČOS v roce 2017, kdy veltěžská cyklokrosařka Magdaléna Mišoňová obsadila 2. místo v kategorii individuálních sportovců do 18 let. Výsledky nejen Magdalény Mišoňové, ale i dalších veltěžských cyklokrosařů dávají tušit, že o úspěších závodníků z tohoto oddílu ještě uslyšíme.

Cyklistický oddíl Sokola Veltěž nám do redakce zaslal pozvánku na květnovou akci pro širokou veřejnost (můžete se jí tedy zúčastnit i vy), kterou přinášíme:

Šestý ročník XCO na Becově se nezadržitelně blíží.

Cyklistické závody pro širokou veřejnost se uskuteční v neděli 27. května 2018 na trati v Klíčanech. Pořadatelé závodu ze Sokola Veltěž s podporou MAS Nad Prahou připravili již 5. mistrovství regionu Nad Prahou v závodech na horských kolech, kdy hledáme každoročně nejlepší cyklisty regionu v jedné z 23 kategorií. Nemusíte být „profesionálními“ sportovci, abyste se stali mistry regionu Nad Prahou, stačí mít horské kolo a chuť si trochu protáhnout tělo.

Popáté jako mistrovství regionu Nad Prahou v závodech na horských ko-

lech se uskuteční v neděli 27. 5. 2018.

Všechny úseky, které se vám budou zdát obtížné, budou mít svoji lehčí nenáročnou objízdnu variantu, tzn. „Chicken Way“, takže zúčastnit se může opravdu každý.

Doporučujeme sledovat webové stránky závodu:

<http://www.xcobeckov.cz/>

Zde naleznete veškeré důležité a aktuální informace. Pokud uvažujete o své účasti – a kategorie jsou vypsané pro celou rodinu – budeme rádi, pokud nám tento fakt sdělíte formou přihlášení přes registrační formulář – registrace byla spuštěna začátkem dubna.

Ušetříte si tak spousty času u prezentace, minimalizujete chyby v přepisu vašeho jména do časoměřičského systému, ale hlavně nevypadnete z pořadí mistrovství regionu Nad Prahou.

*Pavel Mišoň,
Sokol Veltěž*

Ilustrační foto z předchozího ročníku

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

V roce 2018 nás čeká kulaté výročí, které přímo vybízí k velkým oslavám. Připomeňme si proto události, které nás naším společným stoletím provázely a inspirujme se osobnostmi, které svým myšlením posouvaly náš národ kupředu.

oslavme společné století

www.spolecnestoleti.cz

Klub Bedřicha Šupčíka přivítal nové členy

Memoriál Bedřicha Šupčíka vzpomíná na našeho prvního československého olympijského vítěze, kterým se v roce 1924 stal sokolský gymnasta Bedřich Šupčík. Na olympijských hrách v Paříži nenašel přemožitele ve šplhu na osmimetrovém laně. Šplhalo se bez přirazu se startem ze sedu. Ke zdolání této vzdálenosti Šupčík potřeboval pouze 7,20 s.

Právě jeho památku připomněl v sobotu 24. března v Příbrami již 24. ročník Memoriálu Bedřicha Šupčíka, který umožňuje vstoupit do prestižního Klubu Bedřicha Šupčíka. Vstupenkou do tohoto společenství je pokoření Šupčíkova vítězného času z olympijských her. Klub se letos rozrostl o čtyři nové členy, kterými jsou Filip Řezníček a Matěj Cigl ze Sokola Brno I, Martin Szabó ze Sokola

Poděbrady a Martin Vacek ze Sokola Libčice nad Vltavou. Od roku 1993 vstoupilo do klubu 32 závodníků.

Ve třech kategoriích letos soutěžilo 58 závodníků. V mužích nenašel přemožitele Patrik Valut ze Sokola Praha Libeň. Jeho vítězný čas na osmimetrovém laně má hodnotu 6,12 s. Nutno podotknout, že sám Bedřich Šupčík by v Příbrami obsadil až desátou příčku!

Mezi dorostenci, kteří šplhají na laně

dlouhém 4,5 m, zvítězil Patrikův mladší bratr Marek. Lano vyšplhal v čase 3,12 s. V kategorii masters závodí na laně dlouhém osm metrů muži nad padesát let. Nejcennější trofej v této kategorii si s pěkným časem 9,66 s z Příbrami odvezl Ladislav Kubeček z Maratonstavu Úpice.

Výsledkovou listinu naleznete na webových stránkách Sokola Příbram.

-red-

Mezi mládeží zvítězila dorostenecká mistryně světa a také seniorská mistryně ČR v běhu na 400 m Barbora Malíková z opavského Sokola, v kategorii 19–23 let se na první místo dostal brněnský šermíř Alexander Choupenitch, evropský šampion do 23 let. Jako nejlepší kolektiv mládeže byli vybráni vítězové házenkářské dorostenecké ligy z Nového Veselí spolu s volejbalovými kadetkami ze Šternberka, mezi dospělými vyhrály sportovkyně z Hradce Králové, stříbrné v basketbalové extralize. Nejlepším jednotlivcem v kolektivním sportu se stal juniorský florbalový reprezentant z Pardubic Přemek Pakosta.

Jako ocenění mimořádného osobního přínosu a nasazení pak byli titulem odměněni všichni nominovaní trenéři jak v individuálních, tak v kolektivních sportech.

„Je to pro mě velká čest, ale samozřejmě i radost. Vždyť se Sokolem jsou spojeny moje sportovní začátky i spousta krásných setkání a pocit sounáležitosti s ostatními, ať už jde o sportovce nebo jejich trenéry,“ říká Jiří Ország.

Ocenění předávali vyznamenaným starostka ČOS Hana Moučková, předseda ČOV Jiří Kejval, starosta Prahy 1 a místostarosta ČOS Oldřich Lomecký a předseda odboru sportu ČOS Petr Syrový. Anketu vyhlašuje Odbor sportu (OS) České obce sokolské od roku 1993.

„Již po několikáté vyhlášení této ankety prokázalo, že Sokol má ohromný potenciál pro výchovu špičkových sportovců a že jeho tradice nebyla zapomenuta. Přesto je ale něco, co letošní vítěze spojuje s těmi sokoly, kteří mají cvičení s námi jen jako koníčka a kteří jsou přítomni pro naši organizaci stejně důležití – je to radost ze sportu a zdravého po-

Sokolským sportovcem roku je Jiří Ország

Jiří Ország

Nejlepším individuálním sportovcem roku 2017 z řad českých sokolů je stříbrný medailista z mistrovství Evropy, vzpěrač Jiří Ország ze Sokola Karolinka. Vyplývá to z výsledků ankety Nejúspěšnější sportovec České obce sokolské, jež byly ve čtvrtek 26. dubna slavnostně vyhlášeny v Tyršově domě v Praze.

hybu,“ zdůrazňuje starostka České obce sokolské Hana Moučková.

Vítěze ankety ocenili partneři České obce sokolské, tedy energetická společnost ČEPS, výrobce minerálních vod Ondrášovka a oděvní firma SAM 73. Akce se i letos konala pod záštitou předsedy Českého olympijského výboru Jiřího Kejvala.

„Sokol plní svou úlohu napříč společností už 156 let a Český olympijský výbor je na stejné cestě plných 119 let jeho spolu-putníkem. Byť obě organizace neměly

na rozvoj sportu pokaždé stejné názory, vždy spolu úspěšně spolupracovaly na úrovni vrcholového sportu, sportu pro všechny i v oblasti kultury. Těším se, že tato spolupráce bude pokračovat i v dalších letech. A Jiřímu Országovi samozřejmě k tomuto ocenění gratuluji,“ říká Jiří Kejval.

O kulturní stránku slavnostního odpoledne se postaral Soubor písní a tanců Josefa Vycpálka ze Sokola Kampa, který také na úvod zazpíval státní hymnu.

-red-

Společná fotografie oceněných se starostkou ČOS Hanou Moučkovou a předsedou Odboru sportu ČOS Petrem Syrovým

Vamberecký Ivíček 2018

Ve sportovní hale ve Vamberku se v sobotu 14. dubna konal další ročník již tradičního turnaje v karate, určeného pro začínající závodníky z řad mládeže (ve věku 7–13 let) – Vamberecký Ivíček 2018. Turnaj je určen pro začínající závodníky od 8 kyu s omezením do 4 kyu. Závodníci mohli startovat v určených a speciálních kategoriích.

Na soutěž přijelo rekordních 195 závodníků z celé ČR, dva kluby z Polska a dva kluby ze Slovenska. To svědčí o vzrůstající popularitě našeho turnaje jak v ČR, tak i v zahraničí. Pro porovnání, na první ročník přijelo 80 soutěžících. Soutěž začala přesně podle propozic v 9 hodin soutěžemi Kata, které byly rozděleny pro úplné začátečníky od 8. do 7. kyu a skupinu Open, kde

mohli startovat všichni až do 4. kyu. To platilo i pro soutěž Kumite, která následovala po soutěži Kata. Soutěž nově řídil jako hlavní rozhodčí vč. STK Petr Kocmánek a dále mu asistovali jeden rozhodčí ze Slovenska, osm rozhodčích z Polska a zbytek tvořili regionální rozhodčí z České republiky.

Díky pořadatelské službě proběhla soutěž v pohodě a bez zranění. Soutěž skončila v 16.30 hodin za plné spokojenosti závodníků a jejich trenérů, kteří přislíbili již účast na dalším ročníku.

Chtěl bych poděkovat Městu Vamberk a KhSKe za významnou finanční pomoc, bez které by se soutěž nemohla konat. Také chci poděkovat všem, kdo svou pomocí přispěli na zdárný průběh soutěže a vzornou reprezentaci našeho města a ČOS.

*mistr Ladislav Lux,
ředitel soutěže*

VÍTEŽOVÉ JEDNOTLIVÝCH KATEGORIÍ

Kata žáci 7–9 let, 8.–7. kyu: Motyčka Matouš, KCK team • Kata žáci 7–9 let, 6.–4. kyu: Krátký Václav, KCK team • Kata žákyně 7–9 let, 8.–7. kyu: Wederlová Miriam, KK Topolčany • Kata žákyně 7–9 let, 6.–4. kyu: Marková Ingrid, KK Topolčany • Kata žáci 10–11 let, 8.–7. kyu: Najman Matyáš, Sport Relax Děčín • Kata žáci 10–11 let, 6.–4. kyu: Burián Jakub, Sport Relax Děčín • Kata žákyně 10–11 let, 8.–7. kyu: Mládková Adéla, Karate Vrchlábí • Kata žákyně 10–11 let, 6.–4. kyu: Patai Stella, KK Topolčany • Kata žáci 12–13 let, 8.–7. kyu: Nunhart Matej, Laugaricio Trenčín • Kata žáci 12–13 let, 6.–4. kyu: Šimun David, Laugaricio Trenčín • Kata žákyně 12–13 let, 8.–7. kyu: Kavanová Tina, Karate Vrchlábí • Kata žákyně 12–13 let, 6.–4. kyu: Škaldová Pavlína, Karate Do Dvůr Králové nad Labem • Kata DUO žactvo 7–13 let: Slavia Liberec A • Kata team žáci 7–11 let: ŠSK karate Karviná • Kata team žákyně 7–11 let: KK Topolčany • Kata team žáci 12–13 let: SKBU Trutnov A • Kata team žákyně 12–13 let: KCK team C • Kumite žáci 7–9 let, 8.–7. kyu, –32kg: Krátký Václav, KCK team • Kumite žáci 7–9 let, 8.–7. kyu, +32kg: Lakomý Šimon, Karate Letná • Kumite žáci 7–9 let, 6.–4. kyu, –32kg: Krátký Václav, KCK team • Kumite žáci 7–9 let, 6.–4. kyu, +32kg: Dědek Adam, Shotokan karatedo Sokol Sadská • Kumite žákyně 7–9 let, 8.–7. kyu, –30kg: Havelková Tereza, Kamiwaza karate • Kumite žákyně 7–9 let, 8.–7. kyu, +30kg: Novotná Josefína, Shotokan karatedo Sokol Sadská • Kumite žákyně 7–9 let, 6.–4. kyu, –30kg: Hrazdírová Valentýna, Kesl ryu Praha • Kumite žákyně 7–9 let, 6.–4. kyu, +30kg: Havlíčková Sylva, Karate Vrchlábí • Kumite žáci 10–11 let, 8.–7. kyu, –35kg: Hubka Filip, KASR Žamberk • Kumite žáci 10–11 let, 8.–7. kyu, +35kg: Šimák Alexandr, Karatedo Němčice • Kumite žáci 10–11 let, 6.–4. kyu, –35kg: Náhlík Ondřej, KCK team • Kumite žáci 10–11 let, 6.–4. kyu, +35kg: Vopálka Milan, Kamiwaza karate • Kumite žákyně 10–11 let, 8.–7. kyu, –35kg: Mládková Adéla, Karate Vrchlábí • Kumite žákyně 10–11 let, 8.–7. kyu, +35kg: Pauerová Anna, KCK team • Kumite žákyně 10–11 let, 6.–4. kyu, –35kg: Pavlasová Linda, Kamiwaza Karate • Kumite žákyně 10–11 let, 6.–4. kyu, +35kg: Patai Stella, KK Topolčany • Kumite žáci 12–13 let, 8.–7. kyu, –39kg: Nunhart Matej, Laugaricio Trenčín • Kumite žáci 12–13 let, 8.–7. kyu, –52kg: Kráčmar Daniel, Karate Do Dvůr Králové nad Labem • Kumite žáci 12–13 let, 6.–4. kyu, –39kg: Doleček Ondřej, Karate Ústí nad Orlicí • Kumite žáci 12–13 let, 6.–4. kyu, –52kg: Olšavský Nikolas, Karate Ústí nad Orlicí • Kumite žáci 12–13 let, 6.–4. kyu, –60kg: Müller Jakub, KCK team • Kumite žáci 12–13 let, 6.–4. kyu, +60kg: Strigáč Aurel, Laugaricio Trenčín • Kumite žákyně 12–13 let, 8.–7. kyu, –50kg: Růžičková Ema, Karate Ústí nad Orlicí • Kumite žákyně 12–13 let, 8.–7. kyu, +50kg: Neffe Laura, Karate Vrchlábí • Kumite žákyně 12–13 let, 6.–4. kyu, –42kg: Hurdálková Barbora, SKBU Trutnov • Kumite žákyně 12–13 let, 6.–4. kyu, –50kg: Vávrová Štěpánka, KCK team • Kumite žákyně 12–13 let, 6.–4. kyu, +50kg: Bednářová Pavla, KCK team

Dvě stříbra pro Orsága

■ Vzpěrač Jiří Orság ze Sokola Karolinka, který byl koncem letošního dubna vyhlášen nejúspěšnějším sportovcem ČOS v kategorii dospělých, získal na nedávném mistrovství Evropy v Bukurešti ve váze nad 105 kilogramů stříbrné medaile ve dvojboji a nadhozu. Další český reprezentant v supertěžké kategorii Kamil Kučera vybojoval bronz v nadhozu. Orság vylepšil svou medailovou sbírku z kontinentálních šampionátů již na osm cenných kovů.

V nadhozu se Jiří Orság pokusil překonat o jeden kilogram svůj český rekord z loňského listopadu, ale činku vážící 246 kg nad hlavu nedostal. Devětadvacetiletý vzpěrač má nyní z evropských šampionátů jednu zlatou, čtyři stříbrné a tři bronzové medaile.

„Když jsem sem odjížděl, ani se mi nezdálo o tom, že utrhnu přes 180 kg a nadhodím přes 230 kg! Tohle, co se děje, je jako sen,“ uvedl Orság na facebooku. -red-

Velký úspěch Pražských mažoretek

■ V termínu 28. 3. až 1. 4. 2018 se v norském Lillehammeru uskutečnilo mistrovství světa ve twirlingu. Pražské mažoretky, T. J. Sokol Vysočany, byly součástí české reprezentace, která měla 77 členů. Disciplína Parade Corps, se kterou dívky soutěžily, se konala v neděli, poslední soutěžní den. Pražské mažoretky obsadily krásné 3. místo a získaly titul 2. vicemistr světa 2018 v disciplíně

Parade Corps. Je to také historický okamžik, protože je to poprvé, co tým z ČR přivezl ocenění z mistrovství světa v twirlingu. Druhé bylo Norsko a 1. místo v této disciplíně, a na celém šampionátu dominantní zemí, byly USA. Česká republika přivezla ještě jeden bronz, a to v sólové disciplíně s jednou hůlkou. -red-

Hradecká atletika vychovává i reprezentanty

Základními složkami výkonnostního sportu ČOS a výkonnostní nadstavbou široké sportovní základny ČOS jsou sportovní základny mládeže, vybrané oddíly mládeže, výkonnostní sport dospělých a vybrané oddíly dospělých. Postupně je na stránkách časopisu Sokol představujeme.

Oddíl atletiky Sokola Hradec Králové je jak líhni mladých atletických talentů, tak také „dodavatelem“ do české reprezentace. O úspěších i problémech, s nimiž se musí tato sportovní základna mládeže potýkat, hovoříme s jejím vedoucím trenérem Vítězslavem Perunem.

Co je největší chloubou vašeho střediska?

Asi dlouhodobě vzrůstající členská základna a rostoucí trend v oblasti výkonnosti. Předáváme lidi do reprezentace ČR, což je vedle radosti ze sportu také dobré hodnotící kritérium.

Název střediska:
T. J. Sokol Hradec Králové – oddíl atletiky

Počet trenérů:
zhruba 35, hodně aktivních 12, přímo SZM 4

Počet sportovců:
do SZM zařazeno 22 členů, převážně dorostenci a junioři; celkově 430 (12 let+), 300 (do 12 let)

Oddíl působí od:
13. 7. 1904 (114 let)

Historické úspěchy:
několik účastí na OH a MS

Současné úspěchy:
Mládež – dva mistři ČR 2018, dospělí – 4 účastníci HMS 2018 z řad současných nebo bývalých členů

Z jakých zdrojů je vaše středisko financováno?

Asi 35 procent nákladů „táhnou“ členové nebo jejich rodiče (soustředění

+ příspěvky členů), dále máme příjmy z pronájmů a to nám snižuje výdaje na provoz a údržbu, z těch hlavních přispěvatelů je to pak město, MŠMT, ČAS (atletický svaz) a kraj.

Jaký podíl je ze soukromé, podnikatelské sféry? Máte nějakého generálního či hlavního partnera?

Programy sociální odpovědnosti firem v ČR směřují své zdroje obvykle jiným směrem než do atletiky nebo ve větším přispívají hlavně našemu svazu. Nám se daří občasné získat prostředky od členů, jejich rodičů nebo náhodných firem, ale to se nejedná o velké částky. V minulosti nám dalo větší částku pouze Tepelné hospodářství a Lesy ČR. Obě firmy totiž sídlí v našem městě. Chybí nám partner pro ligová družstva, který by byl schopen přispět alespoň šesticifernou částkou.

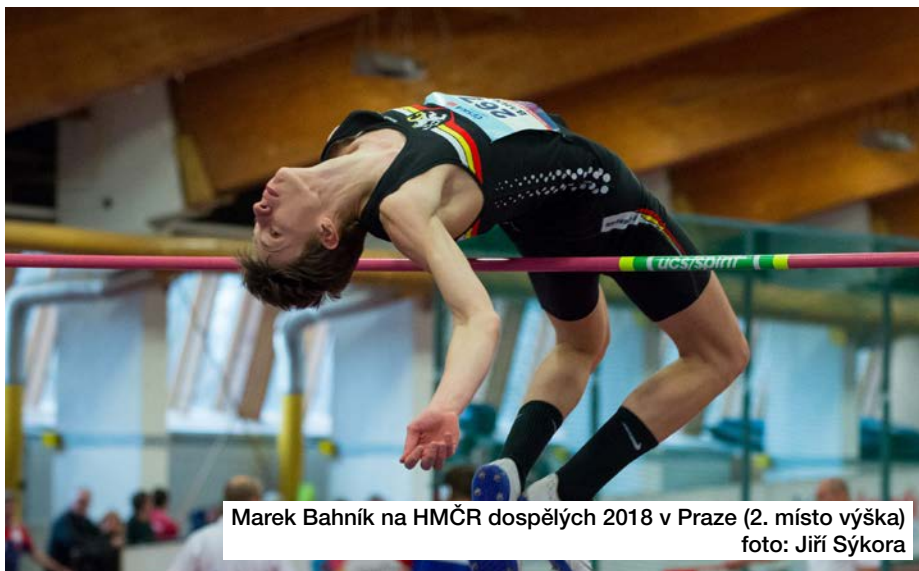
Důležitý je určitě i vztah s obcí.

Jakou spolupráci s ní máte?

Statutární město Hradec Králové se snaží sport podporovat, ale nemyslím si, že by finance dělilo dle priorit schválených sportovní komisí města. Atletika patří mezi sporty s nejvyšší prioritou,

zleva: Müller, Desenský, Jirman, Hodboď na MČR dospělých 2017 v Třinci (1. místo na 4x 400m)
foto: Jiří Kottas

Marek Bahník na HMČR dospělých 2018 v Praze (2. místo výška)
foto: Jiří Sýkora

přesto město nemá vlastní atletický stadion s tribunou, ani atletickou halu. Přitom obojí figuruje ve schválených dokumentech minimálně 10 let, přesto se nezačalo dít nic. Ani projekt a ani vybraná lokalita však zatím nejsou. Takže k realizaci je daleko. Díky tomu se dá říct, že suplujeme činnost my. A v tom vidím obrovský rozdíl ve srovnání s některými sporty. No a finance na činnost srovnávat nebudu. Jsme rádi za to, co je. Ovšem raději se nekoukám na čísla jiných vybraných sportovních odvětví.

S čím se nejvíce potýkáte, kde jsou největší překážky, které musíte při své činnosti překonávat?

Potýkáme se s nedostatkem dobrovolníků. Kdyby jich bylo dost, asi by sportu tolik nechyběly finance. Protože nejsou, je nutné za vše platit. A ve chvíli, kdy peníze nejsou, stojí celý systém na několika lidech, kteří se z toho můžou zbláznit, pochopitelně!

Jaký je zájem mládeže o vaše středisko? Jste schopni ho uspokojit?

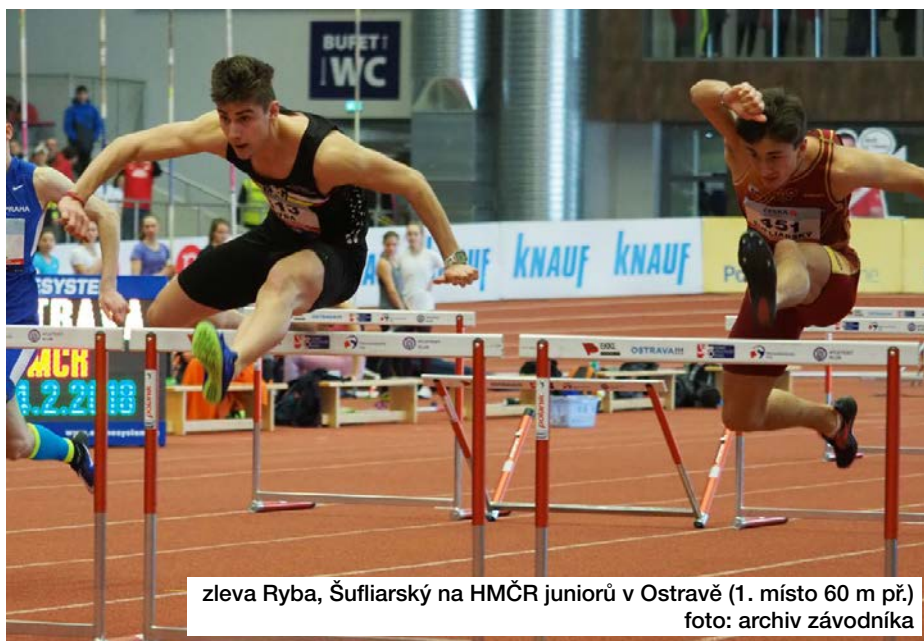
My sportovní základnu jako takovou nějak nepropagujeme. Ale o oddíl je zájem veliký. Bohužel, narážíme na nedostatek trenérů, kvalifikovaných pracovníků a zmíněných dobrovolníků. Takže v některých případech děti také odmítáme nebo jim prostě nedokážeme poskytnout potřebnou péči.

Jak na tom jsou zájemci o sportování ve vašem středisku co se týče kondice, pohybové gramotnosti a sportovního talentu? Jak probíhá nábor a výběr do vašeho střediska?

Od letošního roku jsme zavedli takovou

novinku. V těch nejvíce naplněných kategoriích jsme zřídili vstupní kondiční skupinu, kde každý nový člen nejprve několik měsíců trénuje základní kondici. Na základě testování hodnotíme, jestli je schopný tréninku v závodní skupině. V té děti trénují s trenéry, kteří se věnují již závodní atletice. Připravenost dětí je však značně nižší než před desítkami let. Myslím v průměru. Pak jsou abnormálně dobře připravení jedinci, ale to jsou výjimky. Náборы téměř neděláme, protože zájem je. Ovšem ne úplně o závodní atletiku. Často chodí děti díky referenci nebo proto, že je oslovíme na školních závodech. Dále také z Nábřeží sportů, což je tradiční akce pořádaná městem.

Uved'te výrazné talenty ve vašem středisku, případně jejich úspěch, předpoklady atd.

zleva Ryba, Šufliarský na HMČR juniorů v Ostravě (1. místo 60 m př.)
foto: archiv závodníka

Asi nejvýraznější nebo lépe řečeno „nejidentifikovatelnější“ talent mají v rámci SZM junioři Marek Bahník a David Ryba. První dělá výšku a druhý krátké překážky. Velmi nadějně vypadají také překážkáři Filip Blatník a Michal Blažek pod vedením trenéra Nohejla a diskař Petr Plašil „ze stáje“ trenéra Milana Brzka. Z mladých je to Johana Coufalová. Její mamka byla na olympiádě v judu, tak třeba i ona dokáže prodat svůj talent. Dále je to Jakub Bělík, který zvítězil na ODM v Brně ve skoku vysokém, a skokan o tyči Vojtěch Kloud. Tedy dostatek talentů máme. Je to spíše o tom, jaké budou mít štěstí a kolik času na ně najdou trenéři, kteří musí dělat i různé další aktivity (práce, rodina, rozhodčí, funkcionáři atd.).

I ve sportu panuje konkurence, a to nejen v oblasti získávání financí, ale také v podmínkách, které jednotlivé kluby nabízejí a které přetahují talentované a vrcholové sportovce. Jak si v této konkurenci stojíte?

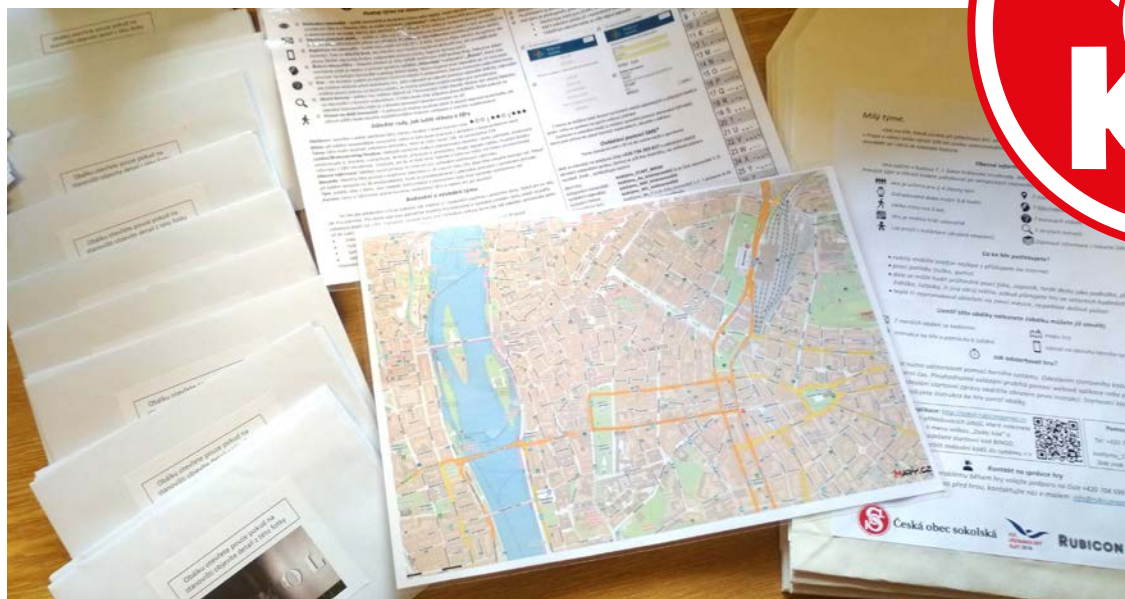
Naši atleti jsou většinou celkem loajální. Rádi zůstávají v klubu. Ale také je to závislé na charakteru daného člověka. Vrcholové kluby v atletice lákají hlavně na podmínky. Šéftrenér Dvořák tvrdí, že klubová příslušnost není pro resortní centra rozhodující, přesto je realita jiná. Chápu trenéry, že to mají jednodušší, když závodník jde kompletně do jejich péče. My ale se závodníky komunikujeme a snažíme se jim vysvětlit, že na malém městě mají stále co předat dál. V tom velkém jsou jen jedni z mnoha...

-red-

Sokolská městská hra

– historie spojená se zábavou

Při příležitosti 156 let od vzniku Sokola, XVI. všesokolského sletu a 100. výročí od založení naší republiky byla spuštěna Sokolskou městská hra, která vás provede významnými místy spjatými s dějinami Sokola v Praze.

Často kladené dotazy

Pořadatel této soutěže, jímž je Vzdělavatelský odbor ČOS, zaznamenal již některé dotazy k této nové hře. Nejčastější z nich přetiskujeme:

Sokolská městská hra je určena pro hráče starší 15 let. Hra začíná v Praze u budovy T. J. Sokol Královské Vinohrady. Jedná se o týmovou hru, při které se pomocí řešení hravých šifer a rébusů budete pohybovat po tematických stanovištích v centru Prahy. U sokolovny vylustíte první šifru, která vám určí další stanoviště. A tak pořád dokola, až se dostanete do cíle. Délka trasy je zhruba pět kilometrů a s drobnými omezeními ji lze projít i s kočárkem. Odhadovaná doba trvání je 3–6 hodin.

Šifry, který je sedm (stejně jako stanovišť) jsou lehké obtížnosti a tematicky laděné ke vzniku republiky a k Sokolu. U každého stanoviště máte historické okénko vážící se k navštívenému místu. Počet her je omezený (na deset týmů za měsíc), proto doporučujeme v případě vašeho zájmu si rezervovat termín již nyní.

Pokud hru zvládnete a dojdete až do konce, čeká tam na vás drobná odměna.

Jak se přihlásit?

Vytvořte tým složený z 2–4 členů a vyplňte přihláškový formulář, který je na webových stránkách Sokola (<http://www.sokol.eu/obsah/16552/sokolska-mestska-hra>), zde se i dozvíte podrobnější informace ke hře. Zvolte si termín hry alespoň pět pracovních dní dopředu, do pěti dnů od vyplnění přihláškového formuláře vám přijde voucher na hru, kde se dozvíte číslo týmu a kód týmu, bez kterých nelze hru hrát.

Hra se ovládá pomocí mob. telefonu, který je ke hře nezbytně potřeba, stejně tak psací potřeby (tužka, guma) a dále se může hodit průhledná psací fólie, zápisník, tvrdé desky jako podložka, přenosná židlička. Pokud plánujete hru ve večerních hodinách, tak čelovka, či jiný zdroj světla.

Až se přihlásíte a přijde vám voucher na hru tak ve vámi zvoleném termínu a času si dojdete pro herní obálku, kterou vám vydají na základě obdrženého voucheru na vrátnici T. J. Sokola Královské Vinohrady. Na obálce jsou informace ke hře, které si důkladně prostudujte a seznamte se s návodem.

Co se stane, když se mi nepodaří šifru vylustit?

Nic se neděje. Nejprve si můžete SMSkou nechat zaslat nápovědu k šifře a pokud stále nevíte, jak na to, můžete si nechat zaslat SMSkou i řešení a jít na další stanoviště.

Mohu využívat při hře MHD?

Ano, můžete, ale většinou bude efektivnější dojít na další stanoviště pěšky.

Potřebuji si obstarat ke hře mapu Prahy?

Ne, mapa je ve startovní obálce.

Co když nikdo v týmu nemá chytrý telefon?

Nevadí, hra se dá hrát i jen přes posílání SMSek.

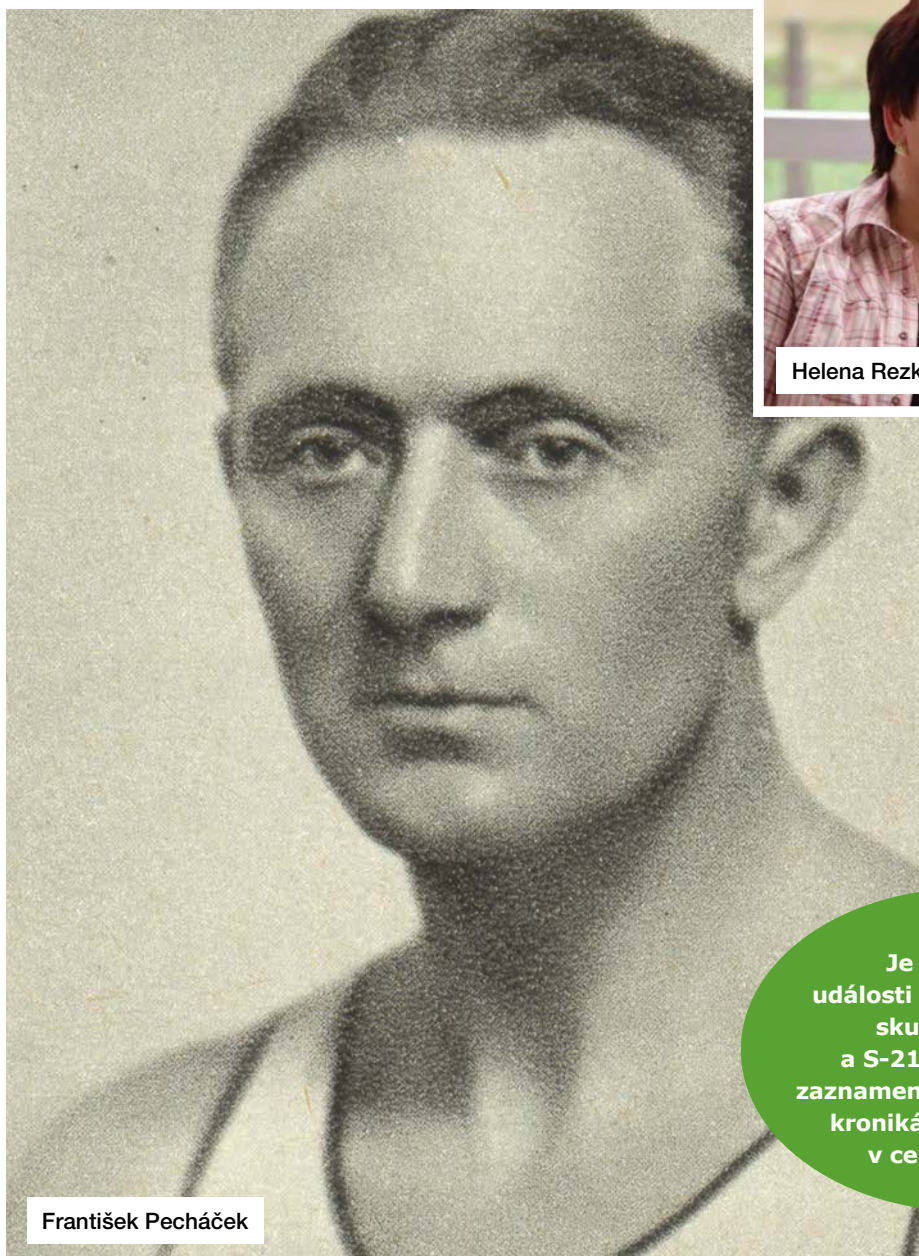
Kdy mohu hru hrát?

Hru můžete hrát po celý den sedm dní v týdnu, ale obálky se na vrátnici v sokolovně Sokola Královské Vinohrady vydávají každý den v čase 8.00–19.00 hodin.

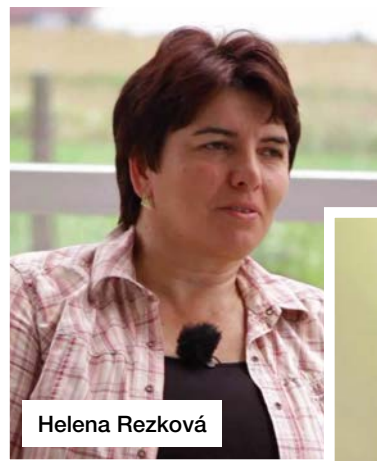
-zr-

Příběhy rodin popravených sokolů

Vydání knihy o sokolském odboji v regionu východních Čech za 2. světové války připravují sestry Helena Rezková a Pavlína Špatenková ze župy Podkrkonošské-Jiráskovy.

František Pecháček

Helena Rezková

Pavlína Špatenková

Je možné, že události kolem odbojové skupiny Jindra a S-21-B mohou být zaznamenány v sokolských kronikách a archivech v celé republice

„V naší župě si každoročně pietními akty začátkem července připomínáme tragické události na Bohdašíně, na Končinách u Červeného Kostelce a v Malých Svatoňovicích, kde se v červnu v roce 1942 ukrýval poslední žijící parašutista – radista výsadku Silver A Jiří Potůček-Tolar s vysílačkou Libuší. Právě jemu pomáhala sokolská odbojová skupina S-21-B. Po prozrazení úkrytu Potůčka a jeho útěku z Kon-

čin pozatýkalo gestapo dvě desítky lidí a 17 z nich do týdne popravilo na Zámečku v Pardubicích. Po loňském pietním aktu jsme si s Helenou Rezkovou řekly, že máme poslední možnost oslovit pamětníky a především potomky těchto sokolů a daly jsme se do shánění podkladů pro knihu. Rozhodly jsme se tak splatit dluh, který po 75 letech vůči popraveným máme,“ říká k impulsu pro vydání knihy Pavlína Špatenková.

Čím více autorky pronikají do historie, tím přibývá jmen a příběhů. „Zpočátku jsme skládaly příběhy asi 25 popravených sokolů kolem skupiny S-21-B, nyní už víme, že jich v tehdejší Sokolské župě Podkrkonošské nepřežilo 2. světovou válku více než sto. Pátráme v archivech, kde se nám daří objevovat opravdové sokolské poklady. Součástí knihy bude i příběh zemského velitele sokolské odbojové organizace Jindra, bratra Františka Pecháčka. Uvítáme, můžete-li nám někdo poskytnout jeho fotografie.

Je možné, že tyto události kolem odbojové skupiny Jindra a S-21-B mohou být zaznamenány v sokolských kronikách a archivech v celé republice, s některými jednotami jsme již kontakt navázaly. V případě, že něco takového objevíte, kontaktujte nás, prosím, na tel.: 725 005 606 nebo e-mailu hrezkova@seznam.cz,“ dodává Helena Rezková. Kniha s názvem „Nebylo jim souzeno žít“ vyjde v říjnu letošního roku.

-red-

DO KNIHOVNIČKY

Knihy, které stojí za to mít!

SPORTUJ SE PSEM

Na knižním trhu je od poloviny března novinka Sportuj se psem určená pro ty z vás, kteří chtějí běhat a sportovat se svým psem. Možná už běháte a chybí vám parták. Možná zvažujete, že začnete běhat, a že byste sem tam někdy s sebou vzali svého psa. Možná máte psa, kterému už přestává svědčit každodenní gaučink. Jednoduše řečeno, pokud chcete běhat a sportovat se svým psem, sáhněte po této knize. Autorky

Kateřina Salačová a Kamila Šrolerová vás zbaví zbytečných obav, zda to zvládnete, a poradí vám, jak začít, jaké pomůcky se vám můžou hodit, jak postupně zlepšovat kondici vaši i vašeho psa. Až postupně zjistíte, že vaše běhání se psem se vlastně přetavilo do opravdového canicrossu, oceníte v knize rady pro tento sport.

Jsou zde připraveny tréninkové plány pro vás i vašeho psa, správná technika běhu, výběr vhodné obuvi a oblečení, výživová doporučení, pitný režim, jak zvyšovat psův fyzický a rozvíjet jeho balanc, pružnost a koordinaci, jak ho chladit v tréninku či

na závodech, ošetřovat mu tlapky, léčit jeho pohybový aparát. A také jak regenerovat sebe i psa. Pokud jste vy i váš pes pro společné sportování skutečně zahořeli, naleznete zde i základní informace o dalších sportech se psem – běžkování (skijöring), jízdě na koloběžce (scooter), jízdě na kole (bikejöring) a dogtrekkingu. Jedna kapitola je také věnována canicrossu s dětmi. A protože vás tyto sporty zaručeně chytanou a začnete se poohlížet po závodech, budou se vám hodit kapitoly o průběhu konkrétních závodů u nás i v zahraničí, jak se na ně připravit, co nepodcenit, jak se starat o psa. Oceníte i tipy na konkrétní závody pořádané v ČR a na kluby sportování se psem.

Knihu lze zakoupit v knihkupectvích nebo na e-shopu:

<http://www.albatrosmedia.cz>

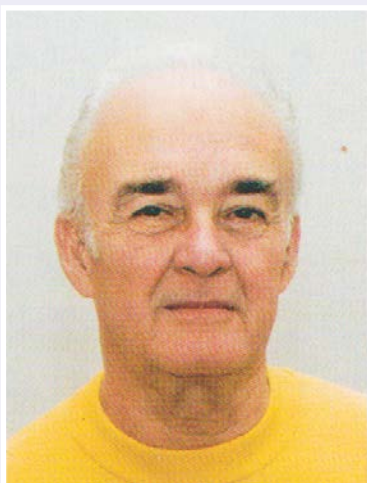
O autorkách:

Kateřina Salačová – canicrossu se věnuje od roku 2013. V posledních letech se věnuje propagaci tohoto sportu, pořádá veřejné tréninky a zároveň sdílí své zkušenosti na blogu a sociálních sítích (4mushing.cz).

Kamila Šrolerová – je předsedkyní oddílu sportu psích spřežení T. J. Sokol Maxičky. Za propagaci a podporu musherského sportu zároveň bojuje i jako členka předsednictva Odboru sportu ČOS. Za jejího vedení pořádal oddíl jedno z největších mistrovství Evropy v historii Evropské canicrossové federace, které se konalo v roce 2016 ve Vysočina Aréně v Novém Městě na Moravě. (Nakladatelství CPress, Praha, 2018, 152 stran)

Rozloučení

Po dlouhé nemoci opustil naše řady **bratr Zdeněk Svoboda** ze Sokola Karlín.

V Sokole stále cvičí a pracuje řada obětavých a schopných starších cvičitelů a činovníků, ale tak všestranných, jako byl bratr Svoboda, přece jen zase tolik není. Je obdivuhodné, co všechno v oblasti zájmové tělovýchovy a sportu dokázal. Byl členem pražského cvičitelského sboru Svazu základní a rekreační tělesné výchovy a následně ČOS.

Bratr Svoboda se v roce 1990 aktivně podílel na obnově Sokola Karlín, v téže roce byl valnou hromadou zvolen starostou jednoty a tuto funkci vykonával až do roku 2001. Díky jeho obětavé práci se začala činnost Sokola Karlín výrazně rozvíjet – tělocvičny byly plné dětí i starších sokolů, cvičenci jednoty se pravidelně zúčastňují světových gymnestrád. Bratr Zdeněk Svoboda byl rovněž vedoucím ústředního cvičitelského sboru ČOS pro muže-seniors a hlavně úspěšný spoluautor sletových skladeb pro seniory a seniorky. Poslední skladba, na které se autorsky podílel, byla pódiová groteska Správní kluci v důchodu.

Na bratra Zdeňka Svobodu budeme vždy vzpomínat jako na obětavého a pracovitého sokola a dobrého člověka.

Čest jeho památce!

Náčelnictvo České obce sokolské

V neděli 25. března zemřel **bratr Miroslav Jandásek**. Narodil se 19. prosince 1923 v Brně. Během nacistické okupace byli za činnost v sokolské odbojové skupině vězněni a popraveni jeho otec Ladislav Jandásek a strýc Josef Kudela. Miroslav Jandásek byl vyškolen a zaměstnán firmou Baťa. Podle jeho slova baťovská a sokolská filozofie ovlivnila na celý život. Po zákazu Sokola se

dvakrát pokusil jeho existenci obnovit, v roce 1968 (neúspěšně) a po roce 1989.

Ještě před listopadem 1989 se zasloužil o to, že v Brně začala nacvičovat skupina osmi mužů pro vystoupení ve skladbě na sletu v Paříži, pořádaném Ústředím československého sokolstva v zahraničí. Pár dní po 17. listopadu se aktivně zapojil do prací na obnově Československé obce sokolské – v prosinci 1989 se stal členem přípravného výboru ustavujícího sjezdu ČOS a při sjezdu v lednu 1990 byl v jeho předsednictvu. Na tomto sjezdu byl zvolen prvním místostarostou Československé obce sokolské.

V roce 2013 byla bratru Jandáskovi udělena sokolská medaile Za zásluhu, v roce 2017 obdržel Cenu Jihomoravského kraje.

Posílání balíku nebylo nikdy pohodlnější!

Do Balíku Komplet jsme **zabalili celý balík služeb**. Obal, poštovné s odpovědností za škodu, vyzvednutí na vaší adrese nebo odeslání z pošty a doručení kamkoliv v ČR. To vše **komplet v ceně jednoho balení!**

Praktický obal
se speciální
fixační výplní

Poštovné
v rámci
celé ČR

Odpovědnost
za škodu
do 50 000 Kč

Vyzvednutí
balíku doma
nebo v kanceláři

Doručení
následující
pracovní den

Přesvědčte se na www.balik-komplet.cz